

חלם זה כאן

המגרש. 21 שנים של דינים

היא מעוניינת בעסקה, אלא שהמשא ומתן בין הצדדים נמשך למעלה מעשור ורק בסוף שנת 2014 שלחה העירייה טיוטה סופית להסכם מול החברה.

הסכמת העללה את חמתה של חברת ירון ישעיהו שבפברואר 2017 הגישה עתירה לבית המשפט המחוזי מרכז, באמצעות עורכי הדין שמואל שוב ונעמה שיף ממשרד שוב ושות' ובה דרשה לחייב את העירייה לכבד את הסכם המכירה ולחתום עליו. העירייה טענה כי החלטתה ב-2009 למכור את המגרש נבעה ממצוקה כלכלית לנוכח ההוצאות סביב הקמת האצטדיון העירוני, אולם כיום השתנו הצרכים ויש לתת עדיפות להגדלת שטחי הציבור.

לבעליה המקוריים בסכום של 7 מיליון שקל. בין העירייה לחברת ירון ישעיהו נחתם הסכם שלפיו קיבלה החברה שטח בכפר גנים ג' כחלופה על השטח האמור שהופקע על ידי העירייה לצורכי ציבור. במשך שנים שמרה העירייה על קיפאון בכל הקשור לאותו מגרש וב-2003 פרסמה תב"ע חדשה שבה שונה ייעודו של המגרש חזרה למגורים. בשל אותו שינוי ובהתאם להוראות חוק התכנון והבנייה פנתה העירייה ב-2004 לחברת ירון ישעיהו והציעה לה לרכוש חזרה את אותו מגרש במחיר אותו שילמה בעבר אליו יצורף שווי ההשבחה על אותו מגרש בשל שינוי הייעוד.

חברת ירון ישעיהו הודיעה במקום כי

בית המשפט המחוזי קבע השבוע כי העירייה מחויבת למכור מגרש ברחוב ברנדה לבעליה המקוריים ב-7 מיליון שקל • קדמו לקביעה החלטות סותרות של העירייה שלא ממש ידעה מה לעשות בקרקע

אלון חכמון

21 שנים אחרי שהפקיעה מחברת ירון ישעיהו, מגרש שהיה מיועד למגורים ברחוב ברנדה 45 בעיר, שינתה העירייה את ייעודו לציבורי. לאחרונה ביקשה לשנות את ייעודו חזרה למגורים חרף העובדה שנתנה לחברת ישעיהו פיצוי במגרש חלופי בשכונת גפר גנים ג'. בראשית השבוע קבעה סגנית נשיא בית המשפט המחוזי מרכז בלוד, ורדה מרוז, כי העירייה מחויבת למכור את אותה קרקע